

har leveret os en sådan platform. Det er desværre også det eneste gode, man overhovedet kan sige om den klimaplan, der er fremlagt fra regeringens side.

Jeg har desværre på grund af den røde lampe ikke tid til at gå ned i detaljerne, det ville jeg meget gerne, det ville ikke pynte på den borgerlige sag, hvis jeg havde tid til det, men sådan er vilkårene.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Det er over 5 år siden, Danmark i Kyoto forpligtede sig til at nedbringe CO₂-udslippet, men der er ikke gjort alverden ved det. Derfor står vi nu i en situation, hvor det dag for dag bliver stadig vanskeligere at indfri løfterne.

Under det nye mantra »mest miljø for pengene« forsøger man med kuglerammens hjælp at undslippe den ubehagelige nationale kendsgerning, vi står i, nemlig at Danmark ikke er i nærheden af at kunne opfylde de mål, vi nu engang har forpligtet os på.

I Kristeligt Folkeparti vil vi i stedet for mantraet »mest miljø for pengene« gerne have »mest miljø for fremtiden«, så må hensynet til økonomien komme derefter. Vi har jo i princippet kun lånt miljøet fra de kommende generationer, og derfor har vi ansvar for at tage vare på Jorden på en fornuftig måde. En lidt dårlig nutidig økonomi er at foretrække frem for et dårligt miljø for vore efterkommere. Det primære omdrejningspunkt i miljødebatten bør i vores optik ikke alene være økonomien, men de fremtidige generationer.

Kristeligt Folkeparti er af samme grund afvisende over for at købe kvoter i udlandet i de tilfælde, hvor kvoten alligevel ikke vil være udnyttet. En sådan handel er jo ikke med til at nedbringe CO₂-udslippet, men er alene et økonomisk fordelagtigt røgslør over klimaets sande tilstand.

Vi mener ikke, at det nødvendigvis gavner miljøet generelt set at lukke værker i Østeuropa, når det samtidig giver mulighed for, at de danske værker øger produktionen og dermed forurener mere.

Kristeligt Folkeparti vil i øvrigt heller ikke på nogen måde acceptere, at afladsordninger med investering i CO₂-besparende projekter skal ske for ulandsmidler eller via Mifresta-rammen, midler, som i forvejen er afsat til andre formål, og som i forvejen er udhulet.

Fru Helga Moos forsøger i gårsdagens udgave af Politiken at argumentere ud fra mest miljø for pengene-tankegangen og skriver:

»Hvis vi udskifter danske velfungerende elproduktionsanlæg, får vi godt nok CO₂-reduktion, men ingen bliver rigere af den grund.«

Her gik man lige rundt og troede, at det handlede om at reducere udledningen og forbedre miljøet, og så viser det sig, at for nogle handler det åbenbart om rigdom.

Kl. 20.15

Hvis det skulle være et spørgsmål om rigdom, er vi nogle, der mener, at rigdom er andet og mere end den rigdom, der kan gøres op i kroner og varm luft; miljørigdom er altså mere værdifuld end økonomisk rigdom. Med en national forpligtelse følger et nationalt ansvar, og når vi har sagt ja til forpligtelserne i Kyotoprotokollen fra 1997 og den efterfølgende byrdefordeling i EU, må vi også tage det medfølgende ansvar. Når man forpligter sig til noget som person, fællesskab eller nation, er det for os at se mest klædeligt, hvis man selv sørger for at leve op til forpligtelsen.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jeg er da glad for at blive citeret, og det er rigtigt, at vi bliver ikke rigere, vi får bare en anden type elproduktionsanlæg, og hvad så? Så har vi altså brugt pengene på det. Men hvis vi bruger pengene i Østeuropa, hvis vi bruger dem til at forny elproduktionsanlæggene i de gamle sovjetrepublikker, altså Rusland og Ukraine osv., ved I hvad? Så bliver de både rigere og renere, så jeg vil gerne høre, om Kristeligt Folkeparti har noget imod, at man køber flere ting for de samme penge.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg skal complimentere Kristeligt Folkepartis ordfører for en god og værdibaseret tale. Der er blot det problem, at de værdier har en pris, og så må man jo holde den pris op imod, hvad man ellers kunne få.

Kristeligt Folkeparti er jo et parti, som ynder kernefamilien og de værdier, der er her. Det er et parti, som tager stærkt vare på vores børn osv., og når man nu kunne have fordoblet barselorloven til 2 år, eller man kunne have ansat yderligere 12.000 hjemmehjælpere, eller man kunne have investeret i 200.000 computere årligt til de unge mennesker, der går i skole, må Kristeligt Folke-